Ч. 5. Второк 22 (9) січня 1907. Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ея лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Чехи на Мораві. — З угорского сойму — Події в Росиї.

Палата послів полагодила по короткій дискусиї закон о правах писательского авторства, по чім розпочали ся наради над управильненем платні урядників. Всї бесїдники вказували на лихе положенє урядників і домагали ся поправи тих відносин та зазначували, що правительственне предложенє вправдї не єсть вповні відповідне, але помимо того не будуть робити нїяких внесень і поправок, аби не спиняти ухваленя цїлого закона. Дискусиї над урядничими предложенями не покінчено і відложено єї до нинїшного засїданя.

Оногди відбула ся в Бернї на Мораві під проводом дра Жачка нарада сторонництв ческих в справі сполученя всїх сторонництв. Др. Страньский внїс, аби чеські сторонництва на Мораві приступили до получення для утвореня спільного чеського клюбу в будучій радї державній і предложив проєкт подїлу округів між получені сторонництва. Чеські аґрарцї — так само як то зробили в Чехії — заявили, що не мають повновласти до принятя такого внесеня. Збори скінчили ся на нїчім. Отже здаєть ся, що аґрарцї так само як в Чехії так і на Мораві не допустять до сполученя ческих сторонництв народних.

На суботнїшнім засїданю угорского сойму приступлено до дискусиї над буджетом мінїстерства судівництва. Мінїстер судівництва Польоний доказував, що від часу свого іменованя мінїстром виставлений на безнастанні напасти своїх полїтичних противників. Однако всї дотеперішні напасти показали ся неоправданими і мінїстер предложить акти, аби доказати, що єго поведенє в давнїйших лїтах було все бездоганне.

По розвязаню російскої думи заявили провідники революцийної Росиї, що скінчив ся розʼєм, на який они перед тим призволили, а розпічне ся страшна боротьба. І справдї в послїдних часах революцийне сторонництво российске розпочало з урядовою Росиєю таку грізну і завзяту боротьбу, яку мало де можна стрітити в історії. Убийства і напади на високопоставлених урядовцїв на дневний черзї, а революцийний комітет висилає в тїй цїли готових до того людий, котрі з незвичайним самопожертвованєм приймають ся тої страшної задачі, а спіймані на злочинї анї самі не хотять подати своїх назвищ, анї видати своїх товаришів. Розятрена і розогнена молодїж российска з таким маловаженєм житя виконує прикази тайного комітету, яке можна собі пояснити хиба вродженим всхідним народам фаталїзмом. Така завзята і горяча боротьба приневолює призадумати ся над питанєм, длячого якраз тепер она веде ся в повнім розгарі, коли вже і речинець виборів означений, коли ріжні сторонництва полїтичні приготовляють ся до виборів, відбувають збори, хоч правительство намагає ся всїми способами спинювати той рух виборчий і не допускати до віч виборчих. Отже з того видно, що мінїстерство Столипина, хоч вже визначило речинець виборів, все ще думає, що єму поведе ся удержати необмежене самодержавіє і тому на кождім кроцї робить трудности і ставить перепони, щоби дума не вийшла опозицийна, а покірна правительству. А хоч би вийшла різко опозицийна, то нема найменшого сумнїву, що правительство покористувало би ся першою дрібною нагодою, щоби єї розігнати і знов правити без неї, як і тепер. Тому добуває всїх заходів, щоби скріпити своє самовільне становище. Вправдї в послїдних часах були вісти, що становище Столипина захитане, що єго уважають дуже слабим для переведеня вложеної на него задачі, однако відручне царске письмо впевнило єго знов о повнім довірю. Коли порівнати теперішне положене в Росиї з положенєм по розвязаню думи, то здає ся, мов би в Росиї запанував внутрішний

5)

Пан Лєкок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

— Дїйстно — сказав батько Абсент до Лєкока, коли вже були самі — ти мав знамениту гадку, що ти мене тут лишив і я дякую тобі за то. Підчас коли товариші будуть мусїли цїлу ніч бродити в снїгу, я тут добре висплю ся.

Він був тут в норі, де ще на земли кров не була застигла і де лежали ще теплі трупи трох убитих людий, а говорив о спаню! Але поправдї що то єму вадило? Він в своїм житю видів вже богато подібних сцен.

— Я був якраз там на горі і розглянув ся там — говорив той чоловічиско дальше; я там видів постіль; можемо на переміну стояти на вартї...

Лєкок перебив тут єму приказуючим рухом руки.

— Такі гадки вибийте собі з голови, батько Абсенте; ми тут не на то, щоби дармувати, лиш щоби розпочати слїдство, щоби поробити як найточнїйші доходженя і коли би можна, призбирати познаки. За кілька годин прийдуть комісар полїциї, лїкар, судия слїдчий... я би хотїв предложити їм якийсь звіт.

Се предложенє нїби обурило старого полїцая і він сказав:

— Ах та на що? Я знаю ґенерала. Коли він так як нинї іде по комісаря, то робить то длятого, бо знає, що тут нїчого вже не вдїє. Чи гадаєш, що ти щось побачиш, чого він не добачив?

— Я гадаю, що Жевроль може помилити ся як і кождий чоловік. Я гадаю, що він за легко взяв то, що єму здавало ся так ясним як на долони. Я присяг би, що ся справа не така, як виглядає. Я певний того, що ще відкриємо, що скриває ся поза зверхним видом.

Старому було байдуже про одушевленє молодого полїциста; він лиш зївнув так здорово, що мало єму щока не вискочила із суставів і сказав:

— Може й твоя правда. Але я лягаю спати. А ти на то не зважай, лиш шукай; коли що знайдеш, то можеш мене збудити.

Лєкок не показав по собі нїякої нетерпеливости, сказав лиш:

— Але малу хвильочку менї позволите. До пять мінут з годинником в руцї обовязую ся пояснити вам тайну, котрої здогадую ся.

— Ну, про мене, нехай буде пять мінут.

— Впрочім буде ваша воля, батьку. Лиш річ зовсїм ясна, що скоро сам буду робити, то й сам схowаю до кишенї нагороду, яка без сумнїву припаде для мене за моє відкритє.

При слові „нагорода“ нащурив старий полїцай уха. Єму станув перед очима безконечний ряд фляшок з зеленим лїкером [1]), від котрого єму дали прізвище.

[1]) Absinth = поливівка, солодка горівка зеленої краски, лїкер дуже люблений і уживаний у Франциї, головно в Парижи.

— Ну, коли так, то переконаю ся — сказав він і сїв собі на стільчик, котрий знов поставив на ноги. Лєкок станув перед ним.

— Насамперед — спитав він — як ви гадаєте, хто єсть той чоловік, котрого ми арештували?

— Здаєсь якийсь робітник портовий або щось подібного.

— Отже чоловік з найнизшого стану, котрий не одержав нїякого вихованя?

— А вжеж, що так.

Лєкок дивлячись свому товаришеви просто в очи, говорив дальше. Не довіряв сам собі як всї люди, котрі щось можуть і сказав собі, що коли би єму удало ся переконати таку забиту голову, як у того старого, то був би се певний доказ, що єго здогад був добрий.

— Щож ви скажете менї на то — говорив він дальше — коли вам поставлю доказ, що той чоловік одержав дуже добре, ба навіть вирафіноване вихованє?

— Ей, то було би щось незвичайного... але може я за дурний і не розумію тебе...

— Чому би нї? Ще й дуже легко. Чи пригадуєте собі лиш тоті слова, які він сказав, коли впав від мого удару?

— Ще звучать менї в ушах. Сказав: „Прусаки ідуть!“

— Як гадаєте, що хотїв він тим сказати?

— Також питанє! Розуміє ся, що я зараз зрозумів, що він не любить Прусаків і що хотїв нас тим обидити.

Лєкок сподївав ся такої відповіди.

— Куди ви взяли ся, батьку Абсенте, — сказав він поважно — не туди дорога, не ту-

лад і спокій, з виїмком деяких околиць більше зворушених. Однако в дійстности єсть то лише насильне згноблене, приголомшене, а тимчасом в широких верствах тліє дальше та искра невдоволеня, яка може довести до великого вибуху нагромадженого палкого материялу. Доказом того можна уважати також ту безліч убийств і нападів на високе чиновництво, котре намагає ся ще всїми силами піддержувати свою власть за всяку ціну. Крім того ще й голод в широких областях Росиї починає доскулювати населеню, а заходи правительства в тім напрямі зовсїм не вистарчають, так що треба відкликувати ся і до приватної підмоги, позаяк страшні наслідки голоду, грізні пошести починають проявляти ся що раз більше. Не поможе отже нічого урядовій Росиї страшно реакцийний „Союз справдішних русских людий“, піддержуваний чиновництвом против конституцийних змагань населеня, а треба приступити щиро до реформ.

Новинки.

Львів, дня 21-го сїчня 1907

— **Іменованя.** П. Мінїстер справедливости іменував гр.-кат. сьвітского сьвященика, Романа Копистяньского, другим гр.-кат. капеляном мужеского заведеня карного в Станиславові.

— **Аванс.** П. Мінїстер просьвіти посунув до VII. кл. ранґи професорів державної школи промислової у Львові Едварда Піча і Юліяна Белтовского.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрій Потоцкий виїхав вчера по полудни в справах урядових до Відня; в виду того в середу дня 23 с. м. не буде удїляти авдиенций.

— **Доповняючий вибір** одного члена Ради повітової в Коломиї з громад сїльских розписала Президия ц. к. Намістництва на день 28 лютого 1907 р. Вибір той відбуде ся в містї повітовім о годинї і в льокалях вказаних в картах леґітимацийних, котрі доручить виборцям ц. к. Старосто.

— **Торжество Богоявления Господного** відбуло ся в суботу у Львові як звичайно що року величаво і при великім здвизї народа. Богослужене розпочало ся о 8-ій год. в Преображеньскій церкві при Краківскій улиці. Службу Божу правив Вдосгоїн. о. Митрат Білецкий в сослуженю капітули і численного духовеньства. Відтак при керници в ринку відбуло ся водосьвяте. При тім торжественнім обряді були присутні: Є. Екец. п. Намістник гр. Андрей Потоцкий, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Станислав Баденї, президент міста п. Михальский та репрезентанти властий державних, краєвих і войскових. В торжестві сїм взяв участь також один батальон 95 полку піхоти з музикою, котрий підчас водосьвятя давав приписані сальви. Торжество закінчило ся процесиєю довкола ринку, в котрій взяли участь брацтва церковні львівских церков парохіяльних.

— **Тов. „Руска Захоронка“ у Львові** устроює в суботу дня 2-го лютого с. р. в салї „Народного Дому“ великі вечерницї з танцями, на котрі має честь запросити сею дорогою всїх тих членів рускої інтелїґенциї місцевої і з околиць, котрим з причини браку адрес не можна було вислати поіменних запрошень. З огляду на то, що товариство наше виховує сотки найбіднїйших руских дїтий, отже сповняє патриотичну і гуманїтарну задачу, має виділ надію, що руска суспільність підопре змагання товариства численною участию в сих вечерницях, або надсиланєм ласкавих датків на руки одної з підписаних. За виділ: *М Сембратовичева*, ул. П. Скарги, ч. 6. *О. Лучаківска*, ул. Крижова ч. 34.

— **„Народна Гостинниця“** пошукує від 1 н. ст. лютого с. р. господині до свого готелю. Зголошуватись треба в дирекциї найдальше до дня 28 с. м. Кавция вимагана — знане чужих язиків пожадане.

— **Студїнь і заметелї.** Нинїшний день зазначив ся у Львові найбільшою студению сеї зими. Термометр в серединї міста показав 20 степенїв Реоміра або 25 Цельзия: у висше положених частях міста мороз був ще більший, бо доходив до 28 і три чверти степеня Цельзия. Щастє лиш, що при такій студени воздух бодай тихий, бо в противнім случаю при теперішній дорожни дерева і вугля навіть в добре збудованих помешканях трудно би видержати. А в якій нуждї мусять жити біднї люди! Можна тепер зміркувати, що дїє ся в глубинї Росиї, де міліони людий серед такої студени не мають що їсти. — У нас в послїдних днях були ще й заметелї сніґові, котрі спинили знов рух на деяких зелїзницях. Так від 18 с. м. здержано загальний рух поїздів межи Хриплином а Копичинцями аж до відкликаня, а в виду того спинений рух на цілім шляху від Хриплина аж до Гусятина. Так само здержано з дня 19 с. м. рух на шляху межи Ходоровом а Тернополем.

— **П. М. Станько,** кандидат адвокатский в Ярославі, подає до відомости що слїдує: Опускаючи повіт зборівский, подаю отсим до відомости всїх П. Т. Патриотів повіта зборівского, що зібрані мною гроші на будову „Дому Просьвіти“ в Зборові пушкою в канцеляриї п. дра Е. Вацика враз з грішми з виставки „Капраля Тимка“ виносили в серпни 1905 року загальну суму 262 корон 38 сот. і зістали ульоковані в тов. задатковім в Зборові на книжочку ч. 1153, котру то книжочку вручив я в серпни 1905 р. в присутности п. дра Е. Вацика і ще одного сьвященика о. Гарасимовичеви, парохови з Присовець, з тим, що сума та має становити після волї жертводавців зелїзний фонд на будову „Дому Просьвіти“ в Зборові, до котрої належить приступити, коли збере ся відповідна сума і що лиш на будову згадані гроші можуть бути підняті. — *Михайло Станько.*

— **Руский народний театр,** котрий переїхав в Дрогобича до Самбора, виставить там покищо слїдуючі представленя: Второк 22 с. м. „Чорноморцї“, народна оперета в 3 дїях М. Лисенка.— Четвер 24 „Суєта“, найновійша комедия в 4 дїях Карпенка Карого. — Субота 26 с. м. „Продана наречена“, опера в 3 дїях Ф. Сметани. Виступ п. А. Гавка. Початок о 8 год. вечером. Білети продає Народна Торговля і цукорня п. Горвата. Саля „Сокола“.

— **В справі нападу на возьного банкового** оголосив львівский суд карний в кількох ґазетах слїдуючу відозву: В справі карній Йосифа Новаковского і Йоахима Шварцера приміщених в тутешнїй слїдчій вязници під закидом злочину рабунку доконаного дня 16. падолиста 1006 на особі слухача прав п. Бронислава Вереша, а дня 31. грудня 1906 на особі возьного банку союзного п. Григория Тузяка — просить ся ті особи, котрі дня 16. падолиста 1906 около 11 год. перед полуднем знаходили ся при касах австро-угорского банку при ул. Третого Мая в партері або на першім поверсї і могли добачити та запамятати індивидуа, котрі підглянули, як дня 16. падолиста п. Бронислав Вереш, а дня 31. грудня п. Григорий Тузяк відобрали в касї згаданого банку значнїйші готівки — щоби схотїли в найблизших днях в годинах урядових зголосити ся в бюрі відділу VII. підписаного суду (партер ч. дверий 9) в цїли показаня їм обжалованих і евентуально їх розпізнаня. Суд краєвий у Львові. Судия слїдчий Франке.

— **Роздерті вовками.** З Будапешту доносять, що в громадї Ґемері роздерли вовки сїльского листоноса Келемера, коли вертав з листами до дому. Коли під вечер не було єго ще дома, вийшла єго жінка на гостинець против него а вовки напали єї на тім самім місци, де й єї чоловіка і також роздерли. На другий день люди з села знайшли з них лиш обгризені кости та подерте одїнє.

— **Великий огонь в кіньскій стайни.** В ночи з 16 на 17 с. м. вибух великий огонь в Сімерінґу коло Відня у великій стайни положеній при сімерінґскім гостинци, а належачій до панї Катерини Найфельд і підприємця перевозового Йосифа Бльоха. В стайни було під ту пору 80 коний. Цїлий під великої стайни був заваленний запасами сїна і соломи. О 11 год. в ночи спостережено, що зі стайнї добуває ся огонь. Небавком займила ся солома на подї і цїлий будинок як довгий станув майже в однїй хвили в полуміни. Сторожа пожарна, котра зараз явила ся на місци, старала ся передовсїм вивести конї із стайнї, що було дуже трудно, бо сполошені конї не давали ся ніяк вивести дверми із стайнї. Треба було з противної сторони робити великі дїри в мурованих стїнах, що забрало очевидно досить богато часу і аж

ди! — А доказ на то, що той чоловік одержав виховане, яке переходить значно той стан, до котрого нїби то він належить, лежить в тім, що він, старий практик, не зрозуміли єго слів. Тоті єго слова стались сьвітилом для мене.

Батько Абсент зразу нїби здивував ся, але й готов був вірити, що Лєкок хоче єго дурити, і длятого сам себе питав ся, чи сердити ся. По короткій надумі рішив ся на се послїдне і сказав:

— Ти трохи за молодий, щоби собі з такого як я старого робити кпини. Я не конче люблю таких, що богато язиком мелють...

— Ще хвильочку! — перебив єму Лєкок — зараз поясню. Ви чей може чули колись про страшну битву, котра стала ся була для Франциї одною із найстрашнїйших катастроф, про битву під Ватерльо!

— Не знаю, яка тут звязь з...

— Відповідайте лиш!

— Ну, так, чув.

— Добре! В такім случаю знаєте, батьку, що побіда спершу хилила ся на сторону Французів. Анґлїйцї почали були хитати ся а цїсар вже був відозвав ся: Маємо їх! — коли нараз на правім крилї показали ся надходячі войска. То була пруска армія. Битва під Ватерльо була страчена!

Честний батько Абсент в цїлім своїм житю не напружив ще був так своєї голови як тепер. Та й не надармо, бо крикнув:

— Вже знаю! Він сказав ті слова образово!

— Ви вгадали — сказав Лєкок, похвалюючи єго — але я ще не скінчив. Поява Прусаків длятого так дуже вразила Наполеона, бо він якраз з тої сторони вижидав одного із своїх ґенералів, Ґруші з 35.000 мужа. Отже коли натяк убийника був докладний і певний, то він не числив на неприятеля, що обійшов єго становище, лиш на приятелів. — Зробіть же з того висновок!

Добрий Абсент хоч і не конче був о тім переконаний, то все-таки аж витріщив свої утомлені очи і замуркотів:

— Бодай-же тебе! Розповідаєш нам то в такім тонї!.. Але правда, пригадую собі, ти мабуть добачив щось крізь дїру у віконници.

Молодий поліцист покивав заперечуючи головою і сказав:

— Слово чести даю, що я нічого не видів крім борби межи убийником а тим бідачиском, що був перебраний за вояка. Лиш ті слова, які він вимовив, звернули мою увагу.

— Дивно! — сказав на то старий поліцай, — не хочесь вірити!

— А я вам скажу, що моє підозріне стало ще більше, коли я почав роздумувати. Як на примір ставив собі питане, чому той чоловік, замість втікати, ждав на нас і станув в дверех, щоби з нами переговорювати...

Батько Абсент аж схопив ся на рівні ноги. — Чому? — крикнув він. — Бо мав спільників і хотів їм дати час, щоби могли втечи. Ах! Тепер вже все розумію!

Усьміх тріюмфу проявив ся на устах Лєкока.

— Тож то й було, що я собі думав — відозвав ся він знову. А тепер вже легко переконати ся, що мій здогад був добрий. На дворі лежить сніг, правда?

Не потребував вже більше нічого говорити. Старий поліцай взяв сьвічку і побіг попеРед свого товариша до задних дверий дому, котрі виходили на малий городець. На сім заслоненім місци сніг був менше стоптаний а на білій покриві землї показали ся мов чорні пятна численні слїди.

Не надумуючись богато, Лєкок вкляк, щоби придивити ся слїдам зовсїм зблизька; підняв ся майже в тій самій хвили знову і сказав:

— Тоті слїди не від мужеских ніг.— Тут були ще якісь жінки.

(Дальше буде).

тоді удало ся виратувати більшу часть коний; 53 коний виведено на двір, але 27 удушило ся в густім димі і згоріли. Аж над раном удало ся огонь зовсім угасити. Шкода, якої огонь наробив, виносить до 50.000 К.

— Нищенє птиць в Італії. Як звістно досить загально, нищать в Італії найбільше всіляких маленьких і красноперих птиць в тій цїли, щоби відтак робити з них прикраси до модних дамских капелюхів, за котрі відтак дорого платить ся. Отже з Берґамо доносять тепер до італяньської ґазети „Corriere della Sera“, що в місцевости Вамнеґра в долинї Брембана єсть поборець податковий, якийсь пан Павло Калеґарі, котрий крім стяганя податків з людий робить ще й на тім добрі інтереси, що бере живий податок з птиць, бо займає ся ловлею маленьких птичок на продаж. Отже тому п. Калеґарі удало ся дня 4 с. м. зловити на своїм малім становищи, займаючім лиш 45 метрів сітки, розложеної на горі Тарракіо, 1650 зябликів. На другий день зловив він знов більше як 500 штук тих самих птичок. Калеґарі може повеличати ся успіхом, бо сего року удало ся єму зробити смерть не менше лиш 130.000 птичкам. Пан поборець податковий робить на тих птичках бодай чи не лїпший інтерес як на податках, бо колиб за штуку брав лиш по 20 сотиків, то мав вже річно 2600 корон чистого доходу з — нищеня птиць.

— Жертвою свого наукового переконаня став ся в Штрасбурзї якийсь кандидат на професора при ґімназиї, або як у нас кажуть суплент ґімназияльний. Підчас своїх студий на унїверситетї слухав він викладів кількох професорів, котрі учили, що в латиньскій мові букву С треба би поправдї вимавляти як К, а не як Ц. З тим переконанєм вступив згаданий кандидат на службу державну при ґімназиї і тут против дотеперішного звичаю вимагав від своїх учеників, щоби они вимавляли „Кезар, Кікеро, Кітроне“ і т. д. а не як доси Цезар, Ціцеро і т. д. Дотичні ученики почали очевидно сьміяти ся з тої вимови. Старші товариші молодого учителя старали ся переконати єго, що годї в однїй і тій самій школї впроваджувати двоякої мови а до того ще й такої, о котрій самі учені не мають певности і спорять о нїй; але то не помогло нїчого. Ба навіть ще й тодї, коли директор ґімназиї упоминав по батьківски молодого кандидата і звернув єго увагу на можливі наслідки такої упертости, відповів він: „Моя совість не позваляє менї поступати против мого наукового переконаня“. Тої засади держав ся він і тодї, коли дістав урядове завізванє, щоби або учив так як від него жадають, або уступити зі служби: він вложив „кіліндер“ на голову і подякував за посаду.

† Померли: Данило Шкурган, парох в Краснїй, перегиньского деканату, помер 15 с. м. в 64-ім роцї житя а 38-ім сьвященьства. — Віктор Кияк, ученик VIII кл. рускої ґімназиї у Львові, помер 5 с. м. в домі родичів у Винниках під Львовом. — Мария Шумило, жінка руского пароха в Ожаннї, радника і бучацкого декана, померла 16-го с. м.

Телеґрами.

Віденъ 21 січня. Є. В. Цїсар приняв нинї на загальних авдиєнциях, між иншими, радника мінїстерияльного в мінїстерстві справ внутрішних п. Володислава Федоровича.

Нишатель (Швайцария) 21 січня. При голосованю в кантонї нишательскім, замешкалім переважно протестантским населенєм, внесенє о роздїлї церкви від держави відкинено 15.000 голосами против 8.400.

Льондон 21 січня. До бюра Райтера доносять з Кінґстон, що ґубернатор спротивив ся вступленю на остров американьских вояків, привезених американьскою ескадрою під командою адмірала Дависа і відкинув всяку поміч зі сторони тогож адмірала. З тої причини американьска ескадра відплила назад а набір мяса призначений з Вашінґтону до Кінґстону знов відослано. В Ню Йорку з причини сеї події перестали зовсім збирати складки для Кінґстону.

Петербург 21 січня. Указ царский заряджує продовженє стану надзвичайної охрани для Петербурга і петербурґскої ґубернії на дальших 6 місяців почавши від дня 21 с. м. Другий указ заряджає продовженє стану скріпленої охрани на рік для кількох округів краю доньских козаків. — Яко речинець виборів до Думи в містї Петербурзї визначено на основі царского розпорядженя десь 1 марта.

Софія 21 січня. По зборах, протестуючих против замкненя унїверситету, студенти пішли перед унїверситет, щоби там зробити демонстрацию. По дорозї перед княжою палатою полїция здержала громаду студентів, до котрої прилучили ся социялісти і товпа, так, що всїх разом було кілька тисячів людий. Свистано і викрикувано против князя, котрий перебуває тепер в замку коло Софії. Зареквірувано полк кавалерії а демонстранти обкинули єго камінєм. Наконець прибув ще один полк прибочної ґвардиї і по довгім опорі при ужитю оружия удало ся розігнати демонстрантів. Богато осіб арештовано. Пороблено великі заряджения войскові, замкнено улицї коло княжого замку і унїверситету. Скріплено також палатну сторожу. — З причини демонстрациї при отвореню театру відправлено команданта палати.

Тифліс 21 січня. В містї Ново Баязет в ериваньскій ґубернії дало ся вчера о 10 год. год. 30 мін. вечером почути сильне землетрясенє. О 1 год. в ночи землетрясенє повторило ся і тревало мінуту.

Константинополь 21 січня. Вислана до Самос комісия предложила тепер, щоби до Самос вислано 300 турецких жандармів. Доси складала ся жандармерия лиш з туземців.

Солунь 21 січня. Ґенеральний інспектор і президент македоньскої комісиї фінансової, котрого увагу звернено на одним з послїдних засїдань на анормальний стан каси (дефіцит виносив з кінцем падолиста ст. ст. 400.000 фунтів турецких; тимчасом Порта прислала 50.000 фунтів) і на то, що відносини постійно погіршають ся, відповів, що Порта робить, що лиш в єї силї, однак санация буджету зависить від здїйстненя 3-процентової підвишки мита.

Зендфорт (Сп. Держ., Індияна) 21 січня. На тутешній зелїзници стовкнули ся два поїзди товарові. На одним з них знаходила ся посилка динаміту. Згинуло 19 осіб а 30 єсть ранених.

Сїдне (Австралія) 21 січня. В суботу знищив цикльон три части міста Куктавн.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілек, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·55	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·35	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Козовчиков
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).